

Aşkın Kanatlarıyla Sarılmış

— kul mehmet · 02 Kasım 2021

Aşkın Kanatlarıyla Sarılmış Hasret İlinde Gezen Bir Aşığı

Kurumuş bir dala, aşkla elimi uzatıyorum yemyeşil oluyor aşkın baharı ile biraz sonra iç dayanılmaz ağırlığı ile kopacak olan dal, aşkla iyileşiyor aynı gönüllerimizin iyileşmesi gibi... Bu aşkın gerçeğinin iç dış yansımalarıyla görünen yüzü gönülle bakınca görülüyor, ön görülere dış görümlerle hemen fark edilmese de bunu aşkla yaşayanlar çok iyi bilir, fazla teferruata girmem de gerek yok sanırım... Karşıdan bakınca bir kamış, sopa da olur ney de olur. Gönülün bakışıyla süzülen ve bilinen gerçekler fazla izahata gerek duydurtmuyor, bir zerrede nasıl damla ve göl nehir oluyorsa gerisi elbette deniz ve okyanus oluyor.

Aşkın bize verdiği değer, güzellikle farklı olmanın farkı ile göstertiyor anlatıyor baktırtıyor, bunlar bazılarına anlamsız gelebilir, çünkü anlamı bulmak için gönülle bakmak gerekir ki gözle görülmez göz bakar sadece! Dünya peşinden sadece çıkar için sürüklerken, aşk yakandan tutar gitme der ve seni dünyadan ayırır duygu hisler yumağında bir güzelin bakışlarında, mimiklerinde, gamzesindeki cennet bahçesinde gezdirtir, hayran baktırtırken aşkla coşarsın yeşeren ağaçların dalları her yeri sarar şaşkın kalırsın, aşktır bu hayattır coşku sevinç neşedir bu...

Dün sanki bir mağarada tıkalı kalmışsın gibi fark edemediklerini bir anda aşk fark ettirir... Sevdiren... Gezdiren... Perde arkasına saklanmış beni, perdenin arkasında çıkararak gün yüzü görmemi sağlar bunu biliyorum ve bunu söylerken, afaki sallamıyorum. Biletimi aşk diyarına kesen aşkı seviyorum hasreti yaşasam da seviyorum, çünkü coşkusu heyecanı mana dolu anları deryası bitmiyor hep canlı tutuyor hayret edilecek bir durum, hayret ederek ilerliyorsun. Oysa sanki aşktan önceki yıllarım güme gitmiş, beni boş işler peşinde sürüklemiş yaralamış yıkmış, aşk gelince hepsini kovalamış "çekin gidin ulen ben geldim" diyerek, yaralarımı sarmıştır. Kana kana içilen yudumlanan Aşk emsali olmayan bir iksir, sanki içtikçe özgür bırakan zihni neşeyle saran, karşıdaki sevdiğinin sıcak bir nefesiyle kucaklar karşılıksız seversiniz. Artık kimliğini kaybetmişsindir sana deli ismini taktırtır, berduş ismini taktırtır hatta serseri ismini layık gördürse de sen sadece gülümsersin hepsine eyvallah dersin, aşklasındır aşkla konuşursun, ancak gönülle dinleyenler anlar gerisi sadece uzaktan delisin diye bakar.

Sana karşıdan bakanlar soğuk merdivenlerin üzerine çıktıkça donacaksın derler, oysa sen aşkın cennet bahçesinde bir göz yaşısı dolu olsan da, anlaşılmasan da gaye anlaşılacak değildir ki yaşamaktır aşkı nazıyla hasretiyle coşkusuyla heyecanı ile bunu hep bilmişimdir ve yaşamışım, şimdi yeniden hatıraların sahilinde gezerken, aynı günlere giderek sahilinde gezerek bunu yazıyorum. Ne zaman aşkla sevdiğime yürüsem sanki rotam aşk bahçesinde şaşar onun bakışının parıltısıyla, gamzesindeki çukurun cennet kokusuyla, yolum şaşar hasret iline varırım lakin unutmam, öylesine güzeldir ki hasret baştan

sevdirtir coşkuyla varmak için koşturtur ve vardirtir ya bu âlemde ya öteki âlemde. Benim anlarım diye bir şey kalmaz artık, onunla beraber olacak anlarım vardır artık, onunla ya da onsuz hasret ilinde hiç fark etmez, aşkla konuşabilme yeteneğini kazanmak, tüm hazineleri kazanmaktan daha değerlidir buna vakıf oldum. Bu bazılarınıza absürt gelebilir haklısınız yaşanmadan bilinmez ne diyebilirim ki başka? Aşkın kanatlarıyla sarılmış hasret ilinde gezen bir aşğım, aşkın boyutu çoktur, boyuttan boyuta geçerken dünya yok olur sen yok olursun, aşk vardır.

Ruhların tanışması buluşması vardır, bu tanışmayla doyuma ulaşır, zamansız gelen bir çift gözün bir tebessümün içinde kaybolmak, aşkı başka nasıl anlata bilirim ki, bende verdiği coşkunu heyecanını anlatmak adına? Hayatı baştan yazdıran aşkın sayfasında geziniyorum gönlüm aşkla yazılırken yeniden...

Mehmet Aluç